

ת"פ 51546/12/21 - מדינת ישראל נגד מחמד ח'ציב

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 51546-12-21 מדינת ישראל נ' חציב ואח'
בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה ארז נוריאלי

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד יוסף בן יהונתן נגד 1. עבד אללה חציב - הסתיים 2. מחמד ח'ציב - בעניינו בלבד הנאשמים ע"י ב"כ עו"ד סנאא חייט
---------	--

הכרעת דין

בעניין הנאשם 2 בלבד

רקע

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מייחס לו עבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, גניבת רכב והפרעה לשוטרים במילוי תפקידו.
- על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 20.12.21, החנה המתלונן את רכבו מסוג מאזדה 6 בעל לוחית זיהוי שמספרה 63-598-11 (להלן: "**הרכב**") ברחוב בן גוריון 15 בעיר אור יהודה. בשעה 03:00 הגיע למקום שני הנאשמים שפרטיהם מפורטים בכתב האישום, עבדאללה חציב, נאשם 1 (להלן: "**עבדאללה**"), הנאשם 2 (להלן בהכרעת דין: "**הנאשם**") ושניים נוספים שזהותם אינה ידועה למאשימה. מי מהמעורבים הנוספים פרץ את הרכב, שבר את החלון האחורי השמאלי של הרכב, והניעו.
- באותן נסיבות, עבדאללה התיישב במושב הנהג והנאשם נכנס למושב הקדמי הימני והשניים החלו בנסיעה לכיוון מחסום חוצה שומרון, במטרה להעביר את הרכב לשטחי הרשות הפלסטינית. במהלך נסיעתם הגיעו הנאשמים למחסום משטרה שהוצב על כביש 505 בסמוך למחלף ברקן, אשר כלל דוקרנים מהבהבים ומשולשי אזהרה. באותן הנסיבות, עבדאללה המשיך לנהוג במהירות, פרץ מחסום משטרה תוך שהוא מתעלם מכריזות השוטרים, סיכן את משתמשי הדרך ופגע בניידת משטרתית.
- במעשיהם המתוארים לעיל, שהו הנאשמים בתחומי מדינת ישראל כאשר אין בידיהם אישור כניסה או שהייה, גנבו רכב בצוותא והפריעו לשוטרים בעת ביצוע תפקידם.

5. עבדאללה נטל אחריות מידית, הודה בעובדות כתב אישום מתוקן ודינו נגזר.

6. הנאשם הודה בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, אך כפר בעבירות גניבת רכב והכשלת שוטר.

זירת מחלוקת

7. אין מחלוקת כי במועד הרלוונטי, נגנב רכב מאזדה מאור-יהודה וכי עבדאללה נהג ברכב כשלידו ישב הנאשם אשר החזיק במכשיר טלפון נייד והשתמש בתוכנת "וויז".

8. באת כוח הנאשם טענה כי הנאשם לא ידע, בשום שלב, שמדובר ברכב גנוב.

9. עוד נטען כי אמרתיו של הנאשם אינן קבילות באשר נחקר הנאשם שלא בשפתו ומסר את שמסר בהודעותיו, בין היתר, על רקע חשש לפגיעה בו לאחר שהבחין בחוקרים מפעילים לחץ על עבדאללה.

פרשת התביעה

10. העיד חוקר שחקר את הנאשם, רונן צוף (להלן: "**החוקר**"). הוגשו הודעות הנאשם (ת/36 ו- ת/37). בנוסף, הוגשו סרטוני וידאו (ת/40). התברר כי החקירה הוקלטה והתנהלה בשפה הערבית.

11. בחקירתו הנגדית, הוטח בו כי עבדאללה יצא מחדר החקירות כשהוא מדמם והעד הדגיש כי אינו זוכר אירוע נטען זה.

12. אשר למעורבים אחרים, נשאל החוקר מדוע לא אותרו אנשים נוספים אשר מופיעים בסרטון ומסר כי היה זה הנאשם שמסר שמות פרטיים בלבד ומשהתבקש ליתן מידע נוסף לא עשה כן (ר' עמ' 14 ש' 29-30, לפרוטוקול הדיון מיום 14.4.22).

13. העידה שיר חייקיס (להלן: "**החוקרת**") אשר חקרה את עבדאללה. לדבריה, חקירתו התנהלה בשפה הערבית ותורגמה באמצעות מתורגמנית. הודעת החשוד ותיעוד החקירה הוגשו וסומנו (ת/42-ת/43). לא הוטחו בעדה טענות לחקירה אלימה, או כזו הסוטה מסדרי הדין המקובלים.

14. באת כוח הנאשם ביקשה להוכיח קיומם של מחדלי חקירה ובפרט הימנעות מחקירת מעורבים נוספים. בעניין זה, השיבה העדה כי יש לפנות לאחראי החקירה מאחר ולא היא ניהלה את החקירה. האחראי על החקירה לא זומן על ידי ההגנה למתן עדות.

15. יתר הראיות לרבות הודעתו של עבדאללה (אשר לא זומן להעיד) הוגשו בהסכמה, על כל המשתמע מכך.

16. עיון בקלסר הראיות המוסכם מלמד כי:

א. ממזכר שנערך ביום 21.12.21 (ת/1) עולה כי החוקרים איתרו בזירת האירוע 2 מצלמות ובהן שני סרטונים המתעדים את האירוע (דיסק מסומן-ת/38).

ב. עבדאללה מסר בהודעתו במשטרה (ת/2), כי פנה לנאשם, שהינו חברו, הציע לו להצטרף לעבודה בישראל, או אז נסעו למקום האירוע. לדבריו, חיכה במקום רכב מסוג "קרוול עם 7 מקומות בצבע לבן". הנאשמים נכנסו לרכב ביחד עם אחרים, התיישבו במושב האחורי, נסעו לאור יהודה ועצרו ליד חניה ובה רכב מאזדה. האחרים הניעו את רכב המאזדה, כתבו בוויז את המקום שאליו הרכב צריך להגיע, עבדאללה והנאשם נכנסו לרכב המאזדה ונסעו מהמקום. עבדאללה ציין כי לא היו מפתחות ברכב והדגיש:

"ש. מתי ידעת שאתה מעביר רכב גנוב?"

ת. אבו מחמד אמר לי להיזהר מהמשטרה, והבנתי ברגע שראיתי משטרה שהרכב גנוב.

ש. לאן היית צריך להעביר את הרכב?

ת. לא יודע מה שם הכפר אבו מחמד שם לי את הכתובת בוויז.

אני מציג לך מכשיר פלאפון תפוס המסומן י.ר 2, של מי המכשיר הזה?

ת. שלי.

ש. המכשיר הזה ללא סוללה, עם איזה מכשיר השתמשת בלילה בגניבה שלכם?

ת. של מחמד עבד אלסלאם (הנאשם, א.ב.).

ש. אני מציג לך מכשיר פלאפון תפוס המסומן י.ר 3 של מי המכשיר?

ת. של מחמד עבד אלסלאם.

ש. במכשיר של מחמד יש את הוויז?

ת. כן.

ש. למה לא שמו אצלך בנייד את הכתובת בוויז?

ת. כי אין סוללה" (ת/2, עמ' 3 ש' 21-27, עמ' 4 ש' 28-34).

למעלה מן הנחוץ, אציין כי שמו המלא של הנאשם הוא "מוחמד עבד אל אסלאם עבד אלג'ואד חציב" (ר' תמלול הודעת הנאשם, עמ' 1, ש' 22).

ג. כפי העולה מ-ת/6, הוגשו תמונות ממעבר חוצה שומרון, מחסום 110, בהן נראים עבדאללה והנאשם ברכב מאזדה מ.ר 63-598-11.

ד. מדו"ח מז"פ (ת/21) עולה כי רכב המאזדה נפרץ באמצעות ניפוץ שמשת חלון שמאל אחורי וכי חלק משיטת התנעת הרכב הייתה באמצעות הוצאת ממסר הסטרטר מבית הנתיכים. הוגשו תמונות המתעדות

את נזקי הרכב.

ה. מדו"ח פעולה **ת/24**, עולה כי בעקבות דיווח שהתקבל על רכב מסוג מזדה 6 צבע לבן, מ.ר. 6359811 השייך לתושב אור יהודה, בוצעה חסימה משטרתית על כביש 505 וזאת על מנת לעצור את הרכב ויושביו. בוצע מרדף ועבדאללה והנאשם זוהו ונעצרו.

ו. בעת מעצרו של הנאשם נתפס ברשותו 2 טלפונים, כפפות וגז פלפל. הנאשם אישר כי נטל את גז הפלפל מהמאזדה.

ז. הודעות הנאשם במשטרה, הוגשו וסומנו **ת/36-ת/37**, הנאשם מסר כי הוא לא זה שנהג ברכב ולא פרץ לרכב. וכדבריו:

"ש. אתה לא זה שפרץ אותה?

ת. לא.

ש. אז מי?

ת. אנשים מסילוואד.

ש. מי אלה?

ת. אחד שמו יוסף ואחד מועאד". (ר' ת/37, עמ' 2, ש' 57-62).

וכן:

"ש. היו איתם מפתחות?

ת. לא יודע איך הפעילו אותה.

ש. ראית מפתחות בעיניים?

ת. לא. ראיתי פלסטיק.

ש. אצל מי הפלסטיק?

ת. עם מועאד, יוסף. עם שניהם". (עמ' 7, ש' 255-260).

אקדים ואומר, אינני מקבל את הטענה לחוסר קבילות האמרה. טענות ב"כ הנאשם בהקשר זה, אינן מבוססות ולא הובאה אף לא אבק של ראיה לתמיכה בהן.

פרשת הגנה

17. הנאשם העיד להגנתו. בחקירתו הראשית מסר כי הגיע ביחד עם עבדאללה ושני אחרים לאור יהודה. האחרים ביקשו שהוא ועבדאללה ייקחו את רכב המאזדה לשטחים. כנשאל איך התניעו את הרכב, השיב: **"מפתח, מפתח פלסטיק, מפתח ששמים אותו על הסטרטר וזה מפעיל, כי זה אוטו חדש, אז מצמידים את המפתח ואז זה מפעיל אותו"** (ר' פרוטוקול מיום 29.6.22, עמ' 2, ש' 38-39).

18. עוד ציין הנאשם בעדותו בבית משפט כי הבחין בזכוכית שבורה אך לאחר שנתפס על ידי המשטרה, וכי ידע שהרכב גנוב רק לאחר שנעצר. זאת, בניגוד לדבריו בחקירתו במשטרה, בה הוא מסר שידע שהרכב גנוב מהרגע שהאחרים שברו את חלון הרכב וכלשונו:

"ש. הרכב הזה באור יהודה היה פתוח או נעול?"

ת. נעול.

ש. איך אתה יודע?

ת. ראיתי שהוא נעול.

ש. איך אבל אתה יודע שהיה נעול?

ת. חיכינו עם יוסף ומועאד, מועאד שבר את הזכוכית.

ש. איך?

ת. עם משהו מברזל.

ש. של מי הדבר הזה מברזל?

ת. של מועאד.

ש. איך אתה יודע?

ת. היה איתו.

ש. איפה היה איתו?

ת. ראיתי שהוא שובר את הרכב עם זה.

ש. איזה חלון הוא שבר?

ת. חלון קטן מאחור.

ש. מאיזה צד?

ת. לא זוכר.

ש. למה הוא שבר את זה?

ת. כדי שיפתח את הרכב" (ת/37, עמ' 8, ש' 338-319).

19. בחקירתו הראשית של הנאשם, מסרה באת כוחו כי חקירתו במשטרה הוקלטה אך נרשמו בהודעה דברים שונים, שאינם מתעדים נכונה את שאמר הנאשם בחקירתו המוקלטת (ת/37). ב"ב הנאשם צירפה לסיכומיה תמליל חקירה, מתורגם לשפה העברית.

20. עיון בתמליל שצורף לסיכומי ההגנה מלמד כי הנאשם מסר, בין היתר, את הדברים הבאים: "ש. מי נהג?

ת. עבדאללה עלי.

ש. מה השם המלא שלו?

ת. עבדאללה עלי אבו שיח'א

ש. עלי זה שם אביו?

ת. כן.

ש. ושמו המלא הוא ח'ציב עבדאללה.

ת. כן, עבדאללה עלי ח'ציב

ש. בן כמה הוא?

ת. 19 או 20

ש. מאיפה הוא?

ת. עארורה

ש. מה הקשר ביניכם? קרובי משפחה?

ת. לא, חברים

ש. הוא היה הנהג?

ת. כן

ש. באיזה רכב?

ת. מזדה 6

ש. של מי?

ת. לא יודע

ש. מאיפה המזדה הזאת?

ת. אור יהודה

ש. ואתה, למה אתה פה?

ת. כי הייתי בתוכו

ש. מה עשיתם בתוכו?

ת. הייתי עם הבחור

ש. איזה הבחור?

ת. אותו עבדאללה. אבל לא אני שפרצתי לרכב.

ש. אתה לא זה שפרצת לרכב?

ת. לא.

ש. אז מי?

ת. אנשים מסילוואד

ש. מי אלה?

ת. אחד שמו יוסף והשני מועאד

ש. איפה הם?

ת. לא יודע

ש. הייתם ארבעה שם באור יהודה?

ת. כן" (ר' תמלול, עמ' 2-3, ש' 41-78).

הנה כי כן, הנאשם הודה בפה מלא שהיה מודע בזמן אמת שהרכב נפרץ ועל אף זאת נסע ברכב לכיוון המחסום.

הנאשם אף הודה שנכנס ללא היתר כדין לישראל:

"ש. יש לך היתר?

ת. לא, זו פעם ראשונה שאני נכנס לישראל" (תמלול, עמ' 4, ש' 123-124).

על אף שצוין כי נכנס לישראל לעבודה במפעל ממתקים, מסר הנאשם את הדברים הבאים:

"ש. אתה אומר שלקחו אתכם מטייבה ב- 1:30 והייתם באור יהודה ב- 1:40?

ת. לא 2:00 בלילה בערך.

ש. למה באור יהודה?

ת. לא יודע.

ש. מה יש באור יהודה, יש לך חברים שם? משפחה גרה שם, מי יש לך באור יהודה?

ת. כלום

ש. מה עשיתם אחרי שירדתם באור יהודה?

ת. הפעילו את הרכב ונסענו בו

ש. מי הפעיל?

ת. מועאז, מועאז ויוסף שניהם

ש. ואתה מה עשית?

ת. הייתי ליד עבדאללה

ש. אבל מה עשית?

ת. כלום

ש. של מי המזדה הזאת?

ת. לא יודע" (תמלול, עמ' 4 ש' 127-132, עמ' 5 ש' 133-142).

לא זו אף זו, הנאשם שב והדגיש את הדברים הבאים:

"ש. היו להם מפתחות לרכב באור יהודה?

ת. לא יודע, לא בטוח איך הפעילו אותו (תמלול, עמ' 8, ש' 275-276).

וכן:

"ת. כן, אפילו אחד מהם, יוסף נתן לי מס' טלפון סלקום שלא זוכר אותו, כדי שאשים ב"וויז".

ש. יוסף נתן לך מס' טלפון של סלקום כדי שמה תעשה איתו?

ת. כדי שאני אפתח wifi ל- waze.

ש. איך עושים את זה?

ת. מתכון (כך במקור, א.נ.) שהוא נתן לי את הכרטיס שלו כדי שאוכל להתחבר ל wifi ואוכל לדעת לאן הדרך ב waze?" (ר' תמלול, עמ' 15, ש' 495-499).

21. בחקירתו הראשית לא נשאל הנאשם ולא מסר בשום שלב כי הודה בביצוע העבירות או מסר עובדות שאינן נכונות מתוך חשש לפגיעה בגופו או בכבודו או לאחר שהבחין בסימני אלימות על גופו של עבדאללה.

22. בחקירתו הנגדית, טען הנאשם כי סבר שרכב המאזדה שייך למעורבים אחרים מכיוון שהיו אלה הם שהתניעו את הרכב וכי הבין שהרכב גנוב רק לאחר שנעצר על ידי המשטרה. משנשאל מדוע הם שברו את החלון, השיב שאינו יודע (ר' פרו' עמ' 9, ש' 12-15, ש' 32-33).

23. אשר לשבר בחלון הרכב, העיד כי הוא בטוח שמועד ויוסף שברו את החלון כי לא היה מישהו אחר חוץ מהם, אך הוא לא ראה אותם עושים זאת. משהוטח בו, בחקירתו הנגדית כי בהודעתו במשטרה (ת/37) טען שידע שמדובר ברכב גנוב וידעתו זו התגבשה מיד לאחר ששברו המעורבים את חלון המאזדה, נמנע ממתן תשובה ושב וטען כי רק לאחר שנעצר על ידי המשטרה הבחין בשמשה השבורה.

סיכום, ממצאים ומסקנות

24. מהראיות שהובאו לפניי לא נותר בי ספק שהנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

25. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי ממהימנות עדותם ולאחר שעיינתי בפרוטוקול הדיון ובמוצגים שהוגשו לעיוני, מרביתם בהסכמה, ובפרט גרסתם המפלילה של עבדאללה והנאשם עצמו, אני קובע כי אשמתו של הנאשם הוכחה מעבר לספק סביר ועל כן יש להרשיעו בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

26. עדותו של הנאשם שנשמעה לפניי בבית המשפט לא הותירה בי רושם אמין וזאת לאור הסתירות שנתגלו, בין דבריו, השונים והמשתנים לבין גרסתו בחקירתו במשטרה ועדויות נוספות שהוצגו בפרשת התביעה. עדותו של הנאשם סתרה טענות קודמות שלו ועמדה בניגוד לממצאים ברורים שהוצגו בפרשת התביעה, מהם

עולה כי הנאשם ידע גם ידע שהרכב נפרץ ונגנב.

27. הנאשם מסר בבית המשפט עדות כבושה ולא היה בידו ליתן הסבר הגיוני מניח את הדעת לסתירות שהתגלו בין דבריו בחקירתו במשטרה לעדותו בבית המשפט. איני מקבל את גרסת הנאשם בבית המשפט ואני מעדיף את גרסתו הראשונית של הנאשם כפי שמסר בחקירותיו, לה מצאתי ראיות רבות תומכות ובפרט מתוך ראיות התביעה.

28. רבות נכתב בפסיקה על משקלה הנמוך של עדות כבושה. כך נקבע, למשל, בע"פ 7952/15 **מדינת ישראל נ' אילון ישראל שץ** (פורסם בנבו, 15.2.16): **"המונח גרסה כבושה מתייחס גם לגרסה כבושה שהועלתה בשלב מאוחר של חקירת המשטרה. לפיכך, משקלה של גרסה כזו יהיה מועט כל עוד לא ניתן הסביר סביר לכבישתה, וניתן יהיה לראות בכבישת הגרסה חיזוק לראיות התביעה"**.

29. טענתו המרכזית של הנאשם לפיה לא היה מודע בזמן אמת לכך שמדובר ברכב גנוב, מגמתית וכבושה ולצידה לא הונחה תשתית ראיתית, שיש בה כשלעצמה, כדי להסביר, כבישתה, ומשכך, אין לתת בה אמון. התרשמתי כי גרסתו של הנאשם כפי שנמסרה בבית משפט, בלתי מהימנה, כבושה, חסרת היגיון ומיתממת.

30. לעומת זאת, גרסתם של עדי התביעה והודעתו המפלילה של עבדאללה הייתה קוהרנטית, אחידה ומהימנה. ממצאים אובייקטיביים מלמדים כי הרכב נפרץ עובר לנסיעה למחסום, שעה שהנאשם נמצא ליד הרכב.

חוסר מהימנות גרסת הנאשם

31. בקיעים רבים וסתירות נתגלו בגרסתו של הנאשם.

32. מדובר בסתירות מהותיות המלמדות, כמאה עדים, על חוסר מהימנות גרסתו של הנאשם:

א. הנאשם הודה ששהה בזירת גניבת הרכב, במועד גניבתו ביחד עם עבדאללה ושניים אחרים. הוא קשר את עצמו למקום ביצוע העבירה, לזמן ביצועה ולשותפיו במסכת העבריינית. אשר למטרה לשמה הגיע הנאשם לאור יהודה, מסר הנאשם בעדותו בבית המשפט כי הגיע למקום לצורך עבודה בממתקים בשעות הלילה המאוחרות מבלי שמסר כתובת ו/או שם של מעסיק.

ב. הנאשם טען לפניי שלא ידע כי מדובר ברכב גנוב וכי בזמן אמת חשב שמדובר ברכבו של אחד המעורבים. לדבריו, הבין שהרכב גנוב רק לאחר שנעצר על ידי המשטרה. לעומת זאת בחקירתו במשטרה בת/37 הודה כי:

"ש. אתה אמרת לי שמועאד ויוסף רצו לגנוב את הרכב שבסוף אתה ועבדאללה נסעתם בו. מתי ידעת שהם רוצים לגנוב אותו?"

ת. מהרגע שהם שברו את חלון הרכב" (ת/37, עמ' 10, ש' 439-438).

ג. הנאשם אישר בחקירתו במשטרה שהיה מודע לכוונתם הפלילית של שני המעורבים הנוספים:

עמוד 10

הוא עמד על רצונם, בזמן אמת, לגנוב את הרכב; הוא ידע שהם "סיבכו" אותו ואת עבדאללה ולדבריו המעורבים "צחקו עלינו"; הוא ראה שהמעורבים (וכלשונם, מועאד ויוסף) פרצו לרכב המאזדה, שברו את החלון האחורי וכלשונם "הפעילו" את הרכב (ר' ת/37 עמ' 4, ש' 115 וכן ר' תמליל חקירתו של הנאשם עמ' 13 ש' 430). הנאשם תיאר כיצד שבר מועאד את השמשה עם ברזל על מנת לפתוח את הרכב.

ד. מחקירתו במשטרה ובפרט מתמלול החקירה שהוגש על ידי ב"כ הנאשם עולה כי הנאשם ידע גם ידע שהמעורבים (מועאד ויוסף) התכוונו לגנוב את הרכב והוא ידע זאת עובר לפריצתו (ר' ת/37, עמ' 2 ש' 60-62, עמ' 3 ש' 68-69)

ה. הנאשם אישר כי ישב ליד עבדאללה שנהג ברכב והודה שאחד המעורבים הקליד בנייד את הכתובת שאליה צריך להגיע בוויז (ר' בעניין זה, ת/37, עמ' 9, ש' 351-353). בנסיבות אלו, טענת הנאשם לפיה הבין שהרכב גנוב רק לאחר שנעצר על ידי המשטרה אינה מתקבלת על הדעת, אינה נכונה ונדחת על ידי.

33. יתרה מכך, ההגנה לא הביאה אף לא עד אחד שיתמוך בטענותיה. כך למשל לא העיד עבדאללה, שותפו של הנאשם לביצוע העבירה. בדרך זו, נותרו טענות הנאשם, מרחפות בחלל אולם בית המשפט, ולא נסתרו. כידוע: "משקלה הראייתי של הימנעות" נבחן באמת המידה שבה בוחנים "התנהגות מפלילה". הן במישור האזרחי והן במישור הפלילי, הימנעות זו "מחזקת" את הראיות העומדות לחובת הנמנע, ומחלישה את הראיות המובאות מטעמו להוכחת גרסתו. בדרך זו ניתן למעשה משקל ראייתי לראיה שלא הובאה (ע"א 9656/05 נפתלי שוורץ נ' רמנוף חברה לסחר וציוד בניה בע"מ (פורסם בנבו, 27.07.2008), וכן ר' יעקב קדמי, על הראיות, חלק שלישי, הדין בראי הפסיקה 1649-1650 (2003)).

טענת ההגנה בהקשר לקבילות הודעות הנאשם

34. על אף שב"כ הנאשם טענה בפתח ההליך (בחצי פה...) נגד קבילות הודעותיו של הנאשם, הסתפקה היא בשאלות בודדות אותן שאלה את גובה ההודעה על נסיבות גבייתה, לא חקרה את עדת התביעה הרלוונטית הנוספת ונמנעה מלחקור את הנאשם בסוגיה זו. בנסיבות אלו, מקובלת עלי עמדת המאשימה בסיכומיה לפיה זנחה ההגנה טענתה זו ומכל מקום, אין בידי לקבלה.

מחדלי חקירה, האמנם?

35. ככלל, גם כאשר בית המשפט משתכנע בדבר קיומם של מחדלי חקירה או פגמים בחקירה, עובדת קיומם של המחדלים או של הפגמים אין בה, כשלעצמה, כדי להוביל לזיכויו של נאשם בדין. על בית המשפט לבחון האם חרף קיומם של המחדלים או של הפגמים בחקירה, הוכחה אשמתו של נאשם בעבירות שיוחסו לו במידת הוודאות הנדרשת בפלילים. עם זאת, כאשר קיימים מחדלים חמורים או מהותיים בחקירה, אפשר כי יהיה בהם כדי ליצור חשש שמא קופחה הגנתו של נאשם.

36. המבחן לעניין טענות למחדלי חקירה הוא: "האם המחדלים האמורים כה חמורים עד שיש לחשוש כי

קופחה הגנתו של הנאשם, כיוון שנתקשה להתמודד כראוי עם חומר הראיות העומד נגדו או להוכיח את גרסתו שלו ... על פי אמת מידה זו, על בית המשפט להכריע מה המשקל שיש לתת למחדל לא רק כשהוא עומד לעצמו, אלא גם בראיית מכלול הראיות... נפקותו של המחדל תלויה בתשתית הראייתית שהניחה המאשימה ובספקות אותם מעורר הנאשם, והשלכותיו תלויות בנסיבותיו של כל עניין ועניין" [ע"פ 5386/05 אלחורטי נ' מדינת ישראל (18.5.2006)].

37. אף אם לא עשתה היחידה החוקרת כל שלאל ידה כדי לאתר את המעורבים הנוספים שוכנעתי שאין מדובר במחדל מהותי, שהיה בו לקפח את הגנת הנאשם.

38. בשים לב לתשתית הראייתית הקיימת בתיק, לגרסאות הנאשם והימנעותו משיתוף פעולה מלא עם חוקריו בסוגיה זו, אני קובע שבמקרה שלפניי אין ולא קיימים מחדלי חקירה מהותיים ואף לא קיים חשש, כי הגנתו של הנאשם קופחה או נפגעה זכותו להליך הוגן.

39. לנוכח התשתית הראייתית הכוללת, אין בכל טענות ההגנה בדבר מחדלי חקירה, כמפורט לעיל, כדי ליצור ספק סביר בדבר אשמתו של הנאשם.

הפרעה לשוטר

40. לעניין העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו: על פי חומר הראיות שהוגש בהסכמה החל הנאשם להימלט במטרה להתחמק ממעצרו. ר' בעניין זה למשל ת/24 וכן ת/25.

41. מדובר בראיות שהוגשו בהסכמה לבית המשפט. ב"כ הנאשם נמנעה מלחקור את העדים הרלוונטיים, על כל המשתמע מכך.

אכיפה בררנית

42. נטען על ידי ב"כ הנאשם לקיומה של "אכיפה בררנית" ובפרט בהקשר למעורבותם של אחרים שלא נחקרו. אני דוחה טענה זו באשר לא עמדה ההגנה בנטל הראשוני המוטל עליה להציג אינדיקציות לאכיפה חלקית או סלקטיבית.

43. נהפוך הוא, היה זה הנאשם שנמנע במכוון למסור פרטים מלאים של מי מהמעורבים ולפיכך, אין לו אלא להלין על עצמו.

סוף דבר

44. לאור כל האמור לעיל אני קובע כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר וכנדרש במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

45. אני מרשיע את הנאשם בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום וכפועל יוצא בכל העבירות המיוחסות לו.

ניתנה היום, כ"ד תשרי תשפ"ג, 19 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים